

Fărui CRESTI

cm. On. Palatul Cultural

LOCO

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 30

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare SâmbătăSâmbătă,
29 Iulie 1939

PATRU FETE RENUMITE

de Earl Truța

Patru fete din Noul Testament sunt cunoscute, discutate și admirate, oriunde se citește Evanghelia. Au trăit într'un secol când femeile au fost desconsiderate, totuși s'au purtat în așa fel încât au captivat simpatia lumii întregi. Dar, care au fost calitățile lor, care pentru noi ar fi de imitat?

1. Femeia tămăduită — Maria Magdalena.

Luca (8:2) ne destăinuiește secretul misiunii lui Isus, din punct de vedere financiar. „Niște femei, care fuseseră tămăduite de dăhuri rele și boale: Maria, zisă Magdalena, din care ieșiseră șapte draconi”, și altele, au fost cu Isus în timpul celor treizeci de luni și-L ajutau cu ce aveau. Unu dintre ele a fost Maria din Magdala, un sat pe lângă Marea Galileii. Cei șapte draconi de care era slăpănită, se referă, probabil, la o slăpănire demonică, într'o formă gravă. Fiind tămăduită de această boală oribilă, s'a devotat cu toată inima și cu toată averea ei lui Hristos. A dovedit că a primit o mântuire minunată, prin dărnicierea ei, prin a-L ajuta pe Isus și uceniciei Lui să predice Evanghelia.

Maria a arătat recunoștința ei nu numai prin ajutorarea, ci și prin devotația ei personală față de Isus. Marcu (15:40) ne spune că ea a fost la cruce: „Acolo erau și niște femei care priveau de departe”. „Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L puneau”. Chiar în prezența dușmanilor înfuriați, aceste femei au stat departe, aproape după cum le era permis de soldați, după cum vedeau ele ocazia. Modeste, ele au stat la marginea norodului necurat, dar s'au uitat la El încontinuu cu inimile sfâșiate.

Ce chin pentru ele, să stea acolo și să vadă suferințele Lui oribile, dar să fie fără putere să le aline. Totuși n'au putut fuși ca și uceniciei. Ele au arătat virtutea statorniciei. Prin prezența lor au arătat că iubirea lor este aceeași cu credința lor; cu toate că este încercată, nu este moartă. De multe ori femeile trebuie să aștepte, neputincioase — dar a-

ceastă așteptare iubitoare arată tăria credinței. Chiar dacă Petru se va lepăda și ceilalți vor fi lipsiți de curaj, ele vor priveghia până când spiritul Mântuitorului se va căfunda sub greutatea amărăciunii Lui.

Acestea s'au întâmplat Vineri seara. Duminică, de dimineață o găsim pe Maria iar la mormânt. „Maria Magdalena și ceilalți Marie erau acolo, și ședeau în fața mormântului”. Ceilalți femei au văzut prea mult și au alergat la un loc de refugiu pentru lacrimile lor. Dar două, Maria din Magdala și Maria din Betania au stat și când L-au luat de pe cruce. L-au urmat când L-au dus la mormânt. Când toți au plecat, ele au rămas șezând în fața mormântului. Vine noaptea și vântul rece le trimite la adăpost. Ce iubire! Au trecut numai câteva ore și când primele raze ale luminii se zăresc deasupra Muntelui Olivilor, ele sunt înapoi. „Maria Magdalena și ceilalți Marie au venit să vadă mormântul”. N'au fost mulțumite de felul cum au pus bărbății trupul lui Isus în mormânt. „Ele au cumpărat miresme, ca să se ducă să ungă trupul lui Isus”. Chiar dacă ele nu vor mai primi ajutor de la El, dacă nu vor mai auzi pilde de pe buzele Lui, ele vor fi credincioase față de amintirea sfântă pe care o poartă în inimile lor.

De la tine, Maria din Magdala, noi vrem să învățăm recunoștința mare pe care și noi trebuie s'o simțim, căci am fost tămăduite de demonii care slăpănesc pe păcătoși. Vrem să simțim iubirea față de Hristos și să îngrijim cu darurile noastre de toți care predică Evanghelia Lui. Vrem să învățăm curaj și credincioșie!

2. Fata aleasă de Dumnezeu — Maria, Mama lui Isus.

„Iată, roaba Domnului, făcă-mi-se după cuvintele tale!” Luca 1:38.

Aceste cuvinte de supunere, de primire a urmărilor darului divin, arată o credință simplă și sublimă. Dar, în același timp, un act extraordinar al credinței. Maria primește acest sacrificiu, al

Celui care este mai scump unei fete care decât viața însăși, și astfel devine eroia lui Israel, fiica ideală a Sionului.

Vedem supunere fără mândrie. Ea este umilă de anonșul ingerului, dar se vede o demnitate calmă în răspunsul ei, „Cum se va face lucrul acesta?” Ea are să aștepte numai și se va întâmpla după voința lui Dumnezeu.

Maria primește situația, cu toate riscurile ei. Supunerea ei este un exemplu de curaj sfânt. Ea va fi suspectată și de Iesif și de satul ei. Reputația ei va fi în pericol. Era greu să pună în joc poziția ei între sătenii ei. Dar ea se supune vocii lui Dumnezeu, și cere ca Dumnezeu să facă cu ea cum vrea El. Singură credința ar putea s'o susțină în astfel de împrejurări. Dumnezeu, la timp potrioul, va arăta oamenilor că ea este o fată cinstită. Cât suntem noi gata să riscăm pentru Hristos?

Luca 1:46—55.

Pasajul acesta este una din cele mai glorioase imnuri creștine. Maria recunoaște iubirea mare a lui Dumnezeu față de ea, o fată simplă. Observăm credința ei că Dumnezeu nu o va lăsa buljocorită, ci o va face fericită și onorată de toate neamurile.

Maria era pioasă. „Sufletul meu mărește pe Domnul, și mi se bucură duhul în Dumnezeu. Mântuitorul meu”. Cu toate că Dumnezeu a arătat în mod minunat harul Lui față de ea, Maria păstrează umilința ei. Ea are o inimă largă pentru poporul întreg. Ea prevede schimbările minunate care vor avea loc prin venirea Fiului Său în lume. „A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, și a înălțat pe cei smeriți”.

Afară de supunere, credință și devotație, vedem în Maria și o minte care păstrează toate evenimentele, toate lucrurile și le judecă.

Luca 2:51. Cu doisprezece ani înainte, Maria păstra în inima ei adorarea păstorilor și povestirea lor despre îngeri, dar și costisitoare ale magilor, cuvinte

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 30. Sâmbătă 29 Iulie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Cașier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Să mulțumim lui Dumnezeu, în umilință pentru libertatea ce o avem de a-I sluji. Din revărsatul zorilor să răsune cântare de biruință și recunoștință pe buzele noastre. El ne dă puțință de a-L vesti și prin cuvântul scris. El ne-a trimis ajutoare și în această direcție. Unii care ne servesc cu articole spirituale și alții care se străduiesc cu facerea abonamentelor. E timpul secerișului pe hotare. De ce să nu fie și seceriș spiritual? Fiecare avem nevoie de hrană sufletească. De aceea cu toții ar trebui să citim frumoasa noastră foaie FARUL și să contribuim cu ce putem la creșterea ei. Domnul să ne ajute.

Călăuza Nr. 3 s'a terminat. Nu mai avem la redacție nici una. Dar mai avem Mana zilnică, de folos oricărui suflet dornic după Dumnezeu. Abonamentul ei pe jumătate an costă 12 lei.

SERBARE ÎN BALȚI la 25 Iunie. Duminică dimineață s'a ținut Școala duminicală cu vreo 300 de suflete și a fost condusă de sora Colibaba. La serbarea de după masă au luat parte mulți oaspeți din împrejurimile orașului. Tinerețutul bisericii a prezentat convorbirea „Fiul rățacit”, iar orchestra a ajutat la împodobirea programului și la însuflețirea ascultătorilor.

O MARE BUCURIE au avut frații din Zălău în 16 Iulie, fiind cercetați de fr. Pop A. la programul serbării secerișului. Din Cuvântul Domnului au vorbit frații A. Pop și F. Dobrai. Serbarea a fost împodobită de poezii și corul din loc a cântat spre cinstea Celui veșnic. Au luat parte foarte mulți ascultători.

O candelă aprinsă

de Marioara Pascu

„... poporul tău va fi poporul meu, Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu”. (Rut, 1:16).

O fâșie îngustă de lumină, la orizontul Moabului, vestea ivirea unei noi dimineți. Trei femei, înfășurate în maramă întunecată, coborau târâgănat și în mare taină poteca ce ieșea din sat și șerpuia prin întinsul pustiu, printre sămănături și măracini.

Călătoarele mergeau în tăcere. Părea că o durere comună le leagă ființele și le obosește mersul. La o cotitură, una dintre ele se opri o clipă și privi înapoi, apoi oftă adânc și porni din nou. Satul în care au gustat o clipă de bucurie, rămănea în umbra dimineții tot mai departe.

Adâncite fiecare în necazurile ei, înaintau anevoie prin iarba înrouată și răcoritoare. Cortina nopții se ridica încet și aurora dimineții le împurpura vestimintele înorate și triste ca inimile lor. Pe aripile gândului călător se reîntorcea fiecare la căsuța modestă dar plăcută, unde au gustat din bucuriile unei tovarășii pașnice. Acolo au rămas tovarășii lor sub gheața cenușie. Oare unde vor mai găsi ele mângâiere? Cine le va mai da adăpost? Unde vor găsi bucurie?

Călătoria era lungă, iar tăcerea lor o făcea oboșitoare și dureroasă. Cele două tinere, sprintene și pline de puterea tinereții și bătrâna slabă și cu atâtă amar în suflet, erau acum conduse de aceeași dorință arzătoare, să găsească pace și alinare.

•

Cu mulți ani în urmă, Naomi, mai tânără și plină de putere și speranță, părăsise țara poporului ei, ajunsă de urgență dumezească și se așezase, împreună cu soțului ei și cu cei doi fii, într-o țară străină și idolatră. Credința ei simplă dar nestrămutată în Iehova Dumnezeu, o susținuse prin timp de restriște și mari greutăți. Fiii ei i-au adus două fete păgâne în casă și răbdarea Naomei a fost pusă la grea încercare.

Dar ea a ajuns lumină în mijlocul casnicilor ei. Duhul dragostei n'a părăsit-o pe greu încercata femeie, și curând dumnezeii străini plecară, isgoniți și părăsiți din casa ei, pentru că Numele Celui veșnic să fie proslăvit de încă două inimi tinere și iubitoare: Rut și Orpa, nurorile ei. Dar Domnul încearcă credința celor iubii de El, pentruca să le dea din plin harul Său binefăcător, și astfel Naomi rămase curând văduvă și fără feciori.

Domnul cercetase pe poporul Său și-i dăduse din nou belșug și Naomi, adânc îndurerată și amărită, se hotărî să se reîntoarcă în casa copilăriei sale. Amărăciunea unei vieți sbuciumate îi topise

trupul îmbătrânit înainte de vreme și ea căuta acum odihnă și pace în țara ei.

•

Ziua trecea pe nesimțite și clipa despărțirii de cele două tovarășe, care îi deveniseră copile dragi, se apropia.

Sub umbra unui stejar bătrân, bătrâna matroană se opri, își privi nurorile cu ochii înecați în lacrimi și le strânse cu drag la piept. Dar tinerele isbucniră într-un plâns nemângăiat. Departe de casa lor părintească, de rudele și prietenii lor, Naomi a fost inima cea mai aproape de ele. Ea le-a fost mamă și soră, sfătuitoare și mângâitoare. Ea le-a dat o credință sublimă, credința în adevăratul Dumnezeu și speranța prezenței Sale la bine și la rău. Ea le-a istorisit despre suferințele unui popor subjugat și despre mâna Atotputernicului care i-a purtat și i-a îngrijit cu atâtă bunătate și dragoste; care i-a iertat de atâtea ori când firea lor nemulțumită se răsvrătea. Și care i-a binecuvântat în chip minunat ca să fie popor ales al planurilor Sale, pentru puhoiul de omenire care a fost și va fi. Era minunată religia aceasta a Naomei și nurorile ei au primit-o cu bucurie, pentrucă faptele soacrei lor se potrivea cu credința ei minunată.

Orpa își ascunse fața în mâini și se depărtă suspinând, dar Rut rămase pe loc. Ea nu va găsi mângâiere nicăiri, decât lângă o mamă ca Naomi. Se uită cu jale în urma sorei sale de bucurie și suferință, apoi își trecu brațul tinerească după umerii șubrezi ai soacrei sale și-i zise cu căldură: „Nu sta de mine să te las, și să mă întorc dela tine! Încotro vei merge tu voiu merge și eu, unde vei locui tu voiu locui și eu; poporul tău va fi poporul meu și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu”.

Duhul dragostei a învins și Naomi a mulțumit în șoaptă, cu inima pleurând de lacrimi de bucurie, că i-a fost dat să vadă un rod al suferințelor și străduințelor sale.

O lumină nestinsă în mijlocul familiei, care împrăstie raze binefăcătoare și înveselește pe cei pe care-i slujește. Asta a fost Naomi. O tovarășă înțeleghătoare și iubitoare a soțului ei. O mamă credincioasă care a crescut copii temători de Domnul. O soacră exemplu, prin viața ei, în fața nurorilor. Și mai presus de toate, o pescuitoare de mărgăritare, de suflete rățacite pe meleagurile unei credințe diavolești.

Da, Naomi a fost o câștigătoare de suflete. Ea n'a auzit vestea bună și porunca supremă: „Mergeți și propovăduiți...” dar prin blândețea și dragostea ei a cucerit inimile nurorilor pentru Iehova și printr-o vicață pilduitoare le-a descoperit
(Continuare în pag. 7-a)

Răsplata viitoare

de Al. Popovici

— Da, e adevărat, dar cum v'am spus de mai multe ori, îmi rezerv întoarcerea la Dumnezeu: pocăința și predarea, pentru bătrânețe. De ce să nu petrec în anii de tinerețe? De ce să nu gust bucuriile și plăcerile oferite de viață? De ce? Chestiunea mântuirii o pot aranja tot atât de bine și la bătrânețe, ca acum la tinerețe.

— Dar asta ar însemna să-L înșelați pe Dumnezeu. Vieța întreagă, tinerețea, vigoarea, activitatea, talentele în floare să le cheltuiți pentru păcat, iar la apusul vieții, ca bătrân neputincios, fără putere de a mai lucra, să vă întoarceți la Dumnezeu, să fiți mântuiți.

— Ce are a face? Nu scrie Biblia că vor avea aceeași plată și lucrătorii de dimineață și cei de seara? E una și aceeași, să te întorci din copilărie sau pe patul morții.

— Vă înșelați amarnic. E adevărat că mântuirea e dată complectă și pentru unii și pentru alții. Nu interesează vârsta întoarcerii, dar asta numai pentru a dobândi mântuirea...

— Atât, mântuirea, și-mi ajunge.

— E întrebare dacă în felul acesta veți putea dobândi și mântuirea. Dar nu uitați, nu e vorba numai de mântuire. Biblia vorbește și de răsplată. Prin credință dobândim mântuirea, adică trecutul păcătos e șters, pata păcatului spălată, iar noi nu mai suntem supuși la nicio pedeapsă. Dar, pentru lucrul nostru făcut pe pământ în folosul împărăției Sale, El ne dă răsplată. Natural, când noi facem aici ceva pentru cauza Sa, nu facem cu scopul de a fi răsplătiți, ci numai din dragostea curată și recunoscătoare pentru jertfa Sa de mântuire. El însă pentru toate lucrările noastre are răsplată.

Dumnezeu ne dă o **RĂSPLATĂ DREAPTĂ**. El nu e părtinitor. Faptele noastre sunt cunoscute de El și potrivit cu fapta, gândul, scopul și împrejurarea în care am făcut-o, ne dă răsplată. În ziua judecății nu va fi nimeni să murmure din cei mântuiți, pentru că o faptă a sa nu a fost răsplătită drept.

E natural că Dumnezeu la răsplată ține seamă de merit. Căci,

cum va putea primi unul întors la Dumnezeu în pragul morții, o răsplată egală cu Livingstone, pocăit și predat în tinerețe, cu vieța întreagă sacrificată în slujba sfântă? Sau chiar un credincios care n'a lucrat nimic, va putea primi o răsplată ca cel ce se consumă pe altarul Evangheliei?

Aceasta e așa de clară în Biblie. Atât bogatul cât și Lazăr, după dreptate au primit, primul chinul, celalalt fericirea. Isus spune că la judecată nu va scăpa fără răsplată nici un pahar de apă. Răsplata după merit e și naturală. Cum poate o candelă fără ulei să fie luminoasă? Cum va putea fi încununat unul care nu are la activul vieții lui lucrări pentru Hristos? Dumnezeu e drept și deci și răsplata va fi dreaptă.

Iarăși, va fi o **RĂSPLATĂ VĂDITĂ**. „...și El va răsplăti la arătare” — spune Isus. Ziua judecății va fi cel mai frumos tablou. În fața tronului va fi toată creatura. Iar din mulțimea mare se desprinde un credincios. Toate faptele vieții lui sunt cu el; lucrări pe care numai el și Creatorul știe în ce împrejurări grele le-a făcut. Zelul, osteneala, suspinul, sudoarea, lacrimile pentru El, atunci vor fi cunoscute de toți și răsplătite. „Vino slugă bună” — va fi chemarea adresată unui credincios, în auzul tuturor. Ce bucurie și fericire! Pe pământ mic, slab, răs de oameni, batjocorit, etc., la judecata de apoi cu onoarea că lucrul făcut a fost bun.

Asta înseamnă triumful desăvârșit. Pe pământ, în fața dușmanului bârfitor, trebuia numai răbdare, un gând la Creator, o privire spre cer, un suspin, și atât. La judecată însă, ridicat sus, iar ei sub călcâie.

Din Biblie reiese clar că, atunci vom cunoaște și vom fi cunoscute. Adică vom ști care e Avraam, Moise, David, Petru, Pavel, etc. Deci toți vom ști ce răsplată primește fiecare. Mai mult, veșnicia întreagă vom fi îmbrăcați în slava și strălucirea primită.

Sigur, acest gând influențează mult. Exemplu sunt miile de misionari, plecați și morți prin țări păgâne. Râvna cu care lucrează cei credincioși e iarăși o dovadă grăitoare.

Și apoi va fi o **RĂSPLATĂ MULTUMITOARE**. Cum să nu fie mulțumit Lazăr în sânul lui Avraam? Nu va fi mulțumit tâlharul mântuit, în raiu? Isus pomeneste că la răsplată cei credincioși vor fi mirați de mulțimea faptelor răsplătite. „Când Te-am văzut flămând, setos, străin, gol, bolnav sau în temniță...” — vor întreba ei.

Vom fi mulțumiți pentru că răsplata va fi mare. El ne iubește atât de mult! E sigur că, dacă pentru păcătoși a dat ce a avut mai scump, pentru cei credincioși va da fără măsură și din belșug, ce are mai bun și mai prețios. Ce ochiul n'a văzut, urechea n'a auzit, e răsplata noastră. Va da mare pedeapsă celui nemântuit, dar va da și răsplată mare celui credincios. El nu știe ce e sgârzenia, când răsplătește pe ai Săi.

Vom fi mulțumiți, fiindcă noi nu am lucrat pentru răsplată. Un fiu nu lucrează la tatăl său pentru plată, ci legătura dintre ei, dragostea îl face să lucreze. La fel și noi. Scăpați din păcate, readuși în stare de mântuiți, înfiați, trăind cu El lucrăm din dragoste. Nu cu gândul la răsplată, ci ca o dovadă a recunoștinței. Și aici e gloria. Noi lucrăm pentru El din dragoste, iar El pentru faptele noastre ne dă o răsplată tot din dragoste.

E nespus de mare înșelăciunea și pierderea să stai toată viața în păcate, iar la bătrânețe, un neputincios să vii la Dumnezeu. Asta înseamnă să cauți a-L înșela pe El, dar Dumnezeu nu se lasă batjocorit, și să pierzi timpul fără să lucrezi pentru El, dar în ziua judecății ce ai semănat vei și secera.

BISERICA DIN SANICOLAU, Bihor, a ținut înmormântarea fr. Moga Iosif, la 6 Iulie. Serviciul a fost condus de fr. Covaci N. predicatorul fr. din Oradea și de Floruța P., seminarist. Muzica din loc a cântat spre lauda Domnului.

IN IGRIS, jud. Timiș, s'a ținut o frumoasă serbare a tineretului în 16 Iulie, programul fiind condus de fr. J. Baldu, care a vorbit din Cuvântul Domnului dela Ioan 1:27—32. Subiectul a fost „trezirea din Samaria” care trezire este de recomandat tuturor fraților noștri, de pretutindeni.

Educația religioasă și Școala Duminecală

În general vorbind, valoarea școlii sau a educației este de foarte mare însemnătate în lumea aceasta. Gradul de civilizație la care am ajuns, nu se datorește decât școlii, în care cărturarilor s'au jertfit să samene zi de zi lumina cunoștinței, în inimile tinerilor.

Totuși educația lumii de astăzi n'a ajuns la desăvârșirea cunoștințelor; însă, înaintează mereu la luminarea minții. Educația sufletului a rămas cu mult înapoi, caracterul omenesc n'a putut fi schimbat nici de teorie, nici de cunoștințe. Pretutindeni se observă lipsa unei adânci educații religioase, în care bunătatea, dragostea, curătenia, mila, dreptatea și cunoștința să fie într-o armonie perfectă.

1. Noi credem că educația religioasă biblică are această mare menire, în biserică și în afară.

Educația religioasă biblică în biserică este împărțită în mai multe părți:

1. Școala Duminecală cu diviziunile ei, include pe toți membrii bisericii de la 5 ani în sus.

2. Societatea tineretului.

3. Societatea Femeilor.

Toate aceste organizații se hrănesc sufletește din legătura cu Dumnezeu și din apa Vieții. Iar mințile, afară de celelalte cunoștințe, se hrănesc cu cele mai nobile gânduri divine. Numai astfel se poate păstra echilibrul sufletesc dimpreună cu cel rațional.

În luna aceasta ne vom ocupa cu Școala Duminecală, care este de cea mai mare importanță în educația, creșterea și întărirea unei biserici.

II. Școala Duminecală nu poate fi confundată cu serviciul divin. Scopul principal al serviciului divin este închinăciunea față de Dumnezeu. Iar scopul Școlii Duminecale este studiul Bibliei.

1. Studiul Bibliei scade fără închinăciune, după cum și închinăciunea descrește fără studiul Bibliei. După cum nimeni nu poate zidi o casă bună numai din ciment sau numai din cărămidă tot așa o biserică nu poate crește numai cu închinăciune sau numai cu studiul Bibliei.

2. Adesea se aude spunând: „Școala Duminecală este numai pentru copii”. Aceasta este o min-

ciună născocită de vechiul Începător, întrucât studiul biblic este absolut trebuincios pentru toți.

III. **Vechiul Testament ne arată multe exemple despre valoarea cea mare a studierii Cuvântului lui Dumnezeu.** În viața practică vedem cum în jurul patriarhilor care primeau descoperirea divină verbal, se adunau toți ceilalți, ca să audă și să învețe. Mai târziu se adunau în jurul profetilor ca să fie învățați. În timpul Domnului Ișus, bătrânii care învățau legea pe alții, se chemau învățători de lege, după cum a fost numit și Domnul Ișus.

2. Din descoperirea divină în scris, ni se păstrează multe texte și versete de exemple:

„Poporul Meu piere din lipsă de cunoștință” cu toate că ceremonii închinăciunii se păstrau.

Când nu erau învățători sfinți, poporul, cu toată organizația ceremonială, cădea în idolatrie. Iosafat scapă Impărația lui Iuda de idolatrie, prin 16 învățători. 2 Cron. 17:7—9.

Ezra, un mare învățător, a readus pe Israel la Dumnezeu. Acesta aduna toți bărbații, femeile, copiii în jurul lui și le citea din lege.

Ezra 7:10.

Nemia 8:1—8.

IV. **Noul Testament este plin de cele mai frumoase exemple de școală biblică.**

Fiindcă tinerii creșteau și legătura cu templul din Ierusalim era rară și influența acestuia nu era îndestulătoare în viața practică, s'au născut sinagogile, unde fiecare copil tânăr și om bătrân învăța pe de rost legea. Fariseii s'au distins ca cei mai stricți și mai sărguincioși elevi ai legii.

Domnul Ișus însuși pune bazele fundamentale ale datoriei ce o are fiecare creștin de a învăța pe alții. Mergeți în toată lumea și învățați-i să păzească tot ce v'am poruncit. Apoi urmează marea făgăduință: „Iată, Eu sunt cu voi”. Scopul învățaturii este, ca, în inimă și conștiință să se filtreze temeinic învățătura divină, pentruca fiecare să fie zidit pe Cuvântul veșnic și datorită căruia să reziste în atacuri și ispite. Scopul prediciei este să înalte pe fiecare sufletește, mai aproape de Dumnezeu și să ajute închinăciunii sfinte.

Văzând din Cuvântul lui Dumnezeu importanța Școlii Duminecale, sau a studiului biblic, credem că nu este necesar să vă mai rugăm sau să stăruim ca, imediat să se organizeze o școală duminecală acolo unde încă până acum nu este.

Noi vom căuta în luna aceasta să vă dăm instrucțiunile necesare pentru a organiza cât mai urgent o școală duminecală în biserică D-voastră.

PATRU FETE RENUMITE

(Urmare din pag. I-a)

tele rostite de Simeon și Ana la templu. Tot așa acum, această mamă, în credință umilă, adăugă din nou zicerea Fiului său la cele păstrate de dinainte, așteptând cu răbdare curajoasă și statornică, ora când Dumnezeu ei îi va da să vadă mai clar lucrurile misterioase pe care le vede acum ca printr-o oglindă înlunecoasă.

Ioan 2:3—5. La Cana din Galilea, Maria arătă o încredere mare în puterea Fiului său. „Mama Lui a zis slugilor: Să faceți orice vă va zice”. Cu toate că Ișus i-a spus mamei Sale, cu câteva minute înainte, că relația de mai înainte între ei nu mai există, totuși Maria n'a fost deprimată de această descoperire, că Fiul ei are adâncimi în caracterul Său, pe care ea nu le poate înțelege. O admirăm pentru încrederea ei, cu toate că nu-L înțelege pe deplin. Și cuvintele ei pot fi pentru noi azi un îndemn și o poruncă,

„Să faceți orice vă va zice.” El este Suprem. El poruncește în viața noastră — nu Maria sau altcineva. Aceasta Mamă a dat prioritățile Fiului său.

Îubirea de mamă se arată în Ioan 19:25. „Lângă crucea lui Ișus, stătea mama Lui și sora mamei Lui”. Maria acum suferă ceea ce a proorocit Simeon: „O sabie va străpunge inima ta”. Era o agonie teribilă să vadă suferințele lui Ișus timp de șase, opt ore. N'a mai fost o mamă care să fi avut atâtă bucurie și atâtă mâhnire. Care iubire este mai eroică, mai credincioasă ca aceea a unei mame? Și iubirea Mariei n'a fost dovedită mai mult ca la crucea lui Ișus, în mijlocul batjocurilor norodului, soldaților, întunerecului, și suferințelor. Parcă a căpătat și ca spiritul calm al Fiului ei și stăpânirea de sine pe care a avut-o El.

(Va urma)

CURIOZITĂȚI AMERICANE

de D. Pascu

Țara americanilor este țara invențiilor și a posibilităților. Ea este țara minunilor. O țară în deplin avânt, ce merge cu pași repezi spre putere, belșug, fericire.

Țara caselor înalte

Ceea ce-ți izbește întâi de toate privirea, sunt casele înalte, foarte înalte, cu 30, 60 și 80 de etaje. Ele se înalță fără nicio regularitate, ici și colo, ca o săgeată ce spintecă văzduhul și sgârâie norii. Așa le e și numele: sgârâie nori. Dacă ar fi să urci cu picioarele scările zecilor de etaje, aproape nimeni n'ar putea urca nicidecum până la etajul 60 sau 80. Mijlocul de a se urca este ascensorul, ce se mișcă cu o iuteală fulgerătoare. În timpul urcării, sau al coborârii, nu poți citi numerele care arată numărul etajelor, așa de repede se mișcă ascensorul.

În Akron am văzut atelierul unde se fabrică Zeppelinele americane. Clădirea are o lungime de 400 metri și o lățime de vreo 120 metri, iar înălțimea de 100 m. E așezată sub un singur acoperiș și nu are niciun stâlp de rezim la mijloc.

Dar, cu toată înălțimea uriașă a caselor, străzile nu au înfățișarea frumoasă a bulevardelor din România. Întâi pentru că nu au regularitatea caselor dela noi. Străzi ca Bulevardul Brătianu din București sau ca strada Diaconovici Loga din Timișoara, cam rar ai găsi.

Apoi, casele acestea mari nu au decorul caselor dela noi. Au o culoare cenușie întunecată, culoarea naturală a tencuelii, culoare pe care o au aproape toate casele.

Dar orașele americane au multă verdeată pe străzi, multă iarbă, mulți copaci. Dacă pleci din centru, unde sunt prăvăliile și oficiile, și cobori spre periferii, pe străzi cu case de locuit, cu proprietăți mai mici, ai impresia că ești într-o grădină-parc. Pe aici casele nu au curți și grădini îngrădite cu gard ci o linie, o cărare de piatră arată hotarul dintre două proprietăți.

Țara mașinilor

America este țara mașinilor. Nicăiri nu se lucrează și nu se

folosesc atât de mult mașinile, ca în America. Chiar și muncitorii, care își câștigă pâinea de azi pe mâine, au un automobil, pe care, tot la doi, trei ani îl schimbă cu unul nou.

În America, automobilele sunt mai dese ca bicicletele din alte țări. Adesea vezi grămezi mari de mașini aruncate din cauza vechimii. Începând cu 40 dolari, poți să cumperi una hunișoară.

Pe aici vezi fete și băieți tineri, de 14—15 ani, conducând mașina prin înghesuiala din centrul orașelor, iar pe șoselele mai largi, aleargă cu 80—90 km. pe oră.

Dar nu numai automobilele sunt așa de obișnuite, ci și avioanele. Găsești proprietari de avioane, care au aeroporturile lor personale și care sunt gata să-ți împrumute avionul cu ceasul sau să-ți dea lecții de antrenament, la conducerea avionului. Un predicator, care servește ca păstor la două biserici din două orașe, face cursul la serviciile de Duminecă, cu avionul.

Plugarii din America, încă se folosesc din plin de mașini. Cu ele ară, samână, sapă porumbul, seceră, încarcă pe căruțe, și tot cu ele urcă cerealele și nutrețul vitelor în pod. Cu astfel de mijloace, plugarul american lucrează singur multe zeci de jugăre de pământ.

Acum, ceva mai nou. Nu mai e nevoie să mergi spre Europa cu vaporul și cu trenul, căci există avionul Clipper, care pleacă Sâmbătă din New-York și Luni e deja în Franța. Astfel, în loc de 4—5 zile, cât face vaporul cel mai rapid, cu acest avion mergi în 2 nopți și o zi.

Vocea dela Radio

Dar, în orice ceas din zi sau noapte, la fabrică sau acasă, în urma plugului ori la volanul mașinei, nu ești singur, căci poți avea cu tine un Radio care îți înveselește singurătatea, aducând cu el știri, noutăți, cântece, din lumea întreagă. Sau îți aduce soția Evangheliei, care stămpără inima.

Și e interesant de știut, că soția Evangheliei, cântece religioase, rugăciuni și cursuri biblice, găsești în orice vreme pe program. Dacă vrei să auzi coruri

religioase din 500 de persoane, quartete religioase, cântate de foști artiști din Hollywood sau predicatori renumiți din New-York și California, întorci un buton și le auzi din pat, sau alergând cu mașina, cu 80 km. iuteală. Făcând într-o zi baie pe un lac, am văzut un tânăr, care și-a adus Radio în apă.

Americanii și războiul

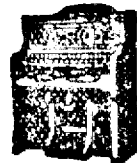
Cei mai interesați oameni în privința situației politice internaționale, sunt americanii. Sunt foarte curioși de fiecare mișcare a d-lui Hitler, de fiecare cuvânt al d-lui Mussolini, dar le place să se legene în gândul că războiul este numai pentru Europa și nu va ajunge nicidecum în America. Ei socotesc că războinicii, care ar pleca din Europa spre țara lor, vor putea fi lesne învinși pe mare, înainte de a se putea apropia de coastele Americii.

Dar nu tot așa gândește președintele și guvernul. Ei lasă poporul să gândească tot ce dorește, iar în umbră se pregătesc cu vapoare, avioane și cel mai modern material de războiu. Copiii din școli sunt crescuți în uniformă, în marșuri de fanfare, iar poporul aleargă cu mic și mare să vadă parada zecilor de mii ce trec în marș, foarte fericiți, pe străzile orașelor.

Desigur că nu se vorbește de războiu, dar marșul fanfarelor, cadenta pașilor și însufletirea tineretului de a se îmbrăca în uniformă, precum și graba populației de a vedea aceste lucruri, cam dă de gândit că aceste lucruri nu vin la întâmplare și deci un războiu din Europa va interesa tot atât de mult pe un European ca și pe un American.

Harmonieri

bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16

Din lumea largă

Marea Caspică scade. Niște ziare rusești anunță că Marea Caspică, vecină cu Marea Neagră, în ultimii ani a început să sece. Până acum a scăzut cu vreo 25 metri și scade din an în an tot mai mult. Cauza ar fi că marele râu Volga nu-i aduce apă destulă din cauză că ploile sunt rare din pricina despăduririi malurilor sale și a ținuturilor pe unde curge.

La New-York, peste 500 mii de muncitori au declarat grevă, în semn de protest contra unei noi legi privitoare la muncitori.

Pretutindeni se semnalează valuri de căldură mare. În Grecia s'a înregistrat în zilele trecute până la 45 grade căldură la umbră. Căldura împiedecă mult activitatea mai ales la orașe.

În Italia a sosit din nou o trupă de peste o mie de luptători de pe fronturile Spaniei. Populația italiană le-a făcut o călduroasă primire, având în vedere legăturile de prietenie care leagă aceste două țări.

Lupta contra evreilor se mărește din zi în zi. În Boemia burlierii au scaune și instrumente separate pentru evrei, pentru a nu face neplăcere germanilor și cehilor. Evreii mai sunt persecutați pentru că refuză să vorbească limba cehă. Ei vorbesc nemțește, pentru a nu se pune rău cu autoritățile germane, conducătoare aici.

Polonia și-a spus ultimul ei cuvânt în chestiunea Danzigului. Polonia a spus că va lupta pentru Danzig. Ea va avea ca ajutoare ale ei pe Anglia și Franța. În ce privește Germania, Polonia spune că bărbații care conduc Germania, ar trebui să înțeleagă că de ei depinde dacă teritoriile de luptă din Europa trebuie sau nu, să fie acoperite de mii de morți și nenorociți, iar toată truda de câțiva ani de pace, să ajungă o grămadă de ruină. Deci un război nu e necesar și nu se poate spune că e de neînălțurat.

Un ziar italian spune că neînțelegerea pentru Danzig nu se poate să ajungă conflict european și să târască un întreg continent în lupte sângeroase.

Franța, și acum și Belgia anunță că au recunoscut independența Slovaciei.

În Bavaria superioară s'a făcut în săptămâna trecută o mare rupere de nori, urmată de grindină. Groaznica furtună a smuls sute și mii de copaci și pomi cu fructe și a rupt fire telefonice, aruncând stâlpii la mari distanțe.

În Palestina situația nu s'a schimbat. Atât numai, că, până acum arabii căutau să prindă și să ucidă pe evrei, iar acum evreii atentează la viața arabilor. La Tel-Aviv, în cursul unei zile, a fost ucis un arab și doi au fost răniți. În câteva zile s'au înregistrat 8 morți și cinci răniți. În urma acestor atentate s'a interzis circulația pe străzi în orașul Iaffa, Tel-Aviv și în regiunea Rehobot, precum și în Ierusalim. Un evreu american a fost răpit și se cere pentru eliberarea lui 1000 de lire. Un tânăr evreu a fost condamnat la închisoare pe viață, din cauză că a ucis un om.

În Italia s'a hotărât să se coacă numai un singur fel de pâine, mult superioară pâinei ordinare care exista până acum în Italia. Noua pâine va fi făcută numai din grâu nu și din ameste-

carei lui cu porumb. Cu ceva va fi mai scumpă decât cea de până acum.

Chinezii anunță că trupele japoneze au debarcat, pentru a căuta hrană, într'un mic port, dar chinezii i-au respins până la vasele cu care veniseră. Iar în China centrală într'un atac, japonezii au avut o înfrângere cu 8000 de morți.

După cum se vede, Japonia duce războiul cu două state și cu China și cu Rusia. Armata japoneză din Manciukuo declară că au avut o luptă cu 80 de avioane mongolo-sovietice dintre care au doborât 39.

Ducele Mussolini a hotărât să desființeze marile proprietăți boierești din insula Sicilia și să împartă pământurile, țăranilor. În locul marilor proprietăți se vor forma, cu ajutorul statului italian, mici sate moderne, șosele și alimentarea cu apă bună de băut. Pentru aceste lucrări s'a prevăzut de către stat, suma de 1 miliard și jumătate lire. Țăranii sicilieni sunt foarte mulțumiți de această hotărâre a Ducelui.

BISERICA BAPTISTĂ din Coșteiul de sus a avut un curs biblic, cu începere din 2 Iulie și a ținut mai multe zile. Acest curs a fost condus de sora Marioara Andrei, absolventă a Seminarului, ajutată de sora V. Botoca, seminaristă. Corul din loc, sub conducerea fr. I. Victor a înfrumusețat programele, la care au luat parte mulți ascultători, bucurându-se lângă Cuvântul Domnului.

A TRECUT LA CELE DE VECI fr. Drăguș Al. din Toplița Mureșană, jud. Hunedoara. Serviciul a fost săvârșit de către fr. I. Mărza, ajutat de sora E. Popovici. Au luat parte mulți frați din comunele învecinate și un numeros public din comună, ascultând Cuvântul Domnului despre viața viitoare.

ÎN CRISENI, jud. Satu-Mare, frații au avut o deosebită zi de bucurie în 2 Iulie, lângă un bogat program compus din poezii, cântări și cuvântări. Serviciul a fost condus de fr. P. Ivanciu, ajutat de fr. G. Georgiu. Un cor, întocmit din frații veniți din 3 comune și condus de fr. Golban M. a cântat spre cinstea Domnului.

FRĂȚII DIN ZĂLĂU au avut o zi de bucurie cu ocazia vizitei fr. A. Pop, predicatorul fraților din Toplița, care a vorbit din Ioan 6. După masă s'a ținut în-

mormântarea soriei Balint. Serviciul a fost condus de frații Pop și Dobrai. A cântat corul din loc.

O eră a istoriei moderne s'a închis. O civilizație care a fost așa de repede gata să interpreteze viața în înțelesul ei pur secular, trupesc, nefinând în seamă suveranitatea lui Dumnezeu, s'a dus pe sine însăși la marginea prăbușirii.

Canon F. R. Barry

Și acum

ca în orice vreme, găsiți la Depozitul nostru cărțile frumoase ale marelui bibliotecar baptiste.

Biblii mari și mici, Noul Testament, Toate leacurile, Ogorul nostru, Viața de familie, Puterea mistunilor, Istorie pentru copii, Istoria creștinilor, Istoria Unirii, Harta pământului sfânt, Registre și Cântările Sionului precum și alte broșuri și tractate felurite și tablouri de perete, comandați-le dela

DEPOZITUL DE LITERATURĂ

Arad, str. Fabricii 20

Orice comenzi și bani să se trimită la această adresă.

DAȚI-LE VOI SĂ MÂNÂNCE

de M. Dumitrașcu

Aceste cuvinte au fost spuse de Domnul Isus ucenicilor Săi, când a înmulțit cele cinci pâini și cei doi pești, săturând cinci mij de bărbați.

Mulțimea adunată în jurul Domnului Isus arată că, în toate timpurile, sufletele oamenilor au însetat și au flămâzită după Cuvântul Său. Și în zilele noastre sunt mii de suflete care flămâzesc și însetează după Cuvântul Său și Cuvântul Domnului ne sună și nouă azi: „Dați-le voi să mănânce”.

Imi închipui că mare a trebuit să fie nedumerirea ucenicilor, când Domnul le-a cerut să dea să mănânce unei așa mari mulțimi. S'au uitat întrebători la Domnul și I-au spus: „Oare să ne ducem să cumpărăm pâini de 200 lei, și să le dăm să mănânce?” Domnul le spune: „Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți”. S'au dus și au văzut câte pâini au, și au răspuns: „Cinci pâini și doi pești”. Și le-a poruncit să așeze pe oameni jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci. A luat pâinile și peștii i-a binecuvântat și le-a dat ucenicilor care le-au împărțit miilor de oameni. Aceștia au mâncat și s'au săturat și au ridicat la urmă 12 coșuri de fărâmituri.

Dacă ucenicii au fost nedumeriți și s'au văzut neputincioși când Domnul le-a cerut să dea hrană trupeză atâtor mij de oameni, cu atât mai mult se poate să fim noi nedumeriți și să ne vedem prea săraci pentru a hrăni sufletește o lume flămândă după Cuvântul Domnului. Și totuși, El stăruie și spune: „Dați-le voi să mănânce”. Dece cere El aceasta, oare nu poate să facă așa ca lumea să fie săturată și trupeză și sufletește, fără concursul nostru? Ba da, poate. Să ne amintim că în pustie a hrănit sutele de mij ale lui Israel cu mană din cer și le-a dat apă din stâncă, dar acum cinci mij de bărbați să nu poară hrăni El fără ajutorul ucenicilor Săi. „La Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință”, așa spune Cuvântul Domnului și așa este, dar se vede lămurit că El dorește să ne facă părtași lucrării Sale minunate, vrea o tovărășie sfântă cu noi pe ogorul Evangheliei Sale. Apostolul Pavel spune: „Noi suntem lucrători împreună cu Dumnezeu”.

„Voi sunteți lumina lumii, voi sunteți sarea pământului”. Dar cum se poate așa ceva, Doamne. Suntem prea nemseminați ca să putem realiza ceea ce spui Tu. „Dați-le voi să mănânce”. Dar, Doamne, noi suntem săraci față de nevoia lumii acesteia și apoi noi înșine simțim nevoia aceasta. Și totuși El ne spune că aceasta e dorința Lui, e planul Lui să lucreze cu noi și prin noi, la realizarea planului de mântuire a omenirii pierdute.

Când sutașul Corneliu se ruga Domnului, ingerul Domnului i s'a aratat și i-a spus că Dumnezeu a auzit rugăciunile lui, dar nu-i spune ce anume să facă, ci îi spune să trimită după Petru, ca acesta să-i spună ce să facă. Când Domnul s'a aratat lui Pavel, el a întrebat: „Ce să fac Doamne?” El i-a spus: „Du-te în cetate și acolo îți se va spune ce trebuie să faci”. Și a trimis la el pe Anania.

În amândouă cazurile, Domnul arată lămurit că El a hotărât să lucreze prin aleșii Săi și El își respectă hotărârea. Aceasta e o mare cinste pentru ucenicii lui Hristos că, ei sunt însărcinați de acum de a duce lumii pierdute lumina și hrană din Cuvântul Său. De aceea puținele noastre daruri sau talente să le aducem la picioarele Domnului și El le va binecuvânta și le va face foloșitoare Impărăției Sale. La fel și darurile noastre pământești, oricât de mici și neînsemnate ar fi, dacă nu putem mai mult, să le aducem la picioarele Domnului, din toată inima și cu rugămintea ca El să le folosească pentru răspândirea Evangheliei Sale și El le va primi și le va binecuvânta ca pe cele cinci pâini și doi pești pe care ucenicii i-au pus la picioarele Domnului.

Din întâmplarea cu înmulțirea pâinilor, mai învățăm că Domnul a iubit răduiala. A poruncit ucenicilor să așeze mulțimea în cete de câte o sută și de câte cincizeci. Ce priveliște frumoasă a arătat această răduială! Ce înghesuială și îmbrânceanță ar fi fost dacă Domnul nu i-ar fi organizat așa cum a făcut. El cunoaște natura omenească și știe că pentru binele oamenilor și pentru progresul lucrului Său e nevoie de răduială. Apostolul Pavel spune că „Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al răduielii”. De

aceea e bine ca în lucrul Domnului să învățăm dela El buna răduială ce trebuie să fie în biserică Sa.

Apoi din strângerea fărâmiturilor mai învățăm că nu e nimic prea mic, prea neîndemnat, căreia să nu-i dăm atenție, când e vorba de sufletele oamenilor și de cauza Impărăției Sale. Să nu neglijăm nici cele mai mici lucruri, pentru a face ca sufletele oamenilor să fie hrănite și cauza Impărăției Sale să progreseze. Să nu fim risipitori în nimic, ci să lucrăm cu chibzuință în toate, pentru a nu lăsa nimic de dorit.

Să nu uităm că Domnul ne cere să dăm să mănânce lumii, flămândă și setoasă după Cuvântul Său. Și El cere dela noi aceasta, cu atât mai mult, cu cât nevoia ce se simte în zilele noastre e mai mare. Să sune deci în inimile noastre cuvintele Sale: „Dați-le voi să mănânce” și mișcați de dragostea Sa pentru cei pierduți în păcate, să le servim adevărul Său drept hrană și băutură sufletească.

O candelă aprinsă

(Urmare din pag. 2-a).

rit pe adevărul Dumnezeu. Și a fost atât de puternică această influență sfântă, încât Baali și Astarceele au trebuit să fugă din căminul fericit. Naomi a câștigat două suflete pentru Domnul și cerul a răsunat de cântece de bucurie.

Binecuvântarea cerească s'a revărsat cu multă dărnicie peste casa ei, prin nora ei nedespărțită, Rut, căci ea a ajuns strămoasă marelui rege David și Regelui măririlor, Isus.

Nu vrei și tu mamă creștină să faci ca Naomi? Nu vrei să lași ca Dumnezeu să lucreze minuni în viața ta, pentru îndeplinirea gândurilor Sale? Nu vrei ca viața ta să fie o lumină și un îndreptar de viață neprihănită în casa ta? Nu vrei să-ți crești copiii în dragoste de Dumnezeu, ca această mamă? Să nu te descurajezi dacă nu reușești repede. Domnul spune: „Cuvântul Meu nu se va întoarce gol la Mine”. Mai de vreme sau mai târziu, simțele tale sfinte vor aduce rodul lor binecuvântat și vei auzi și tu pe ai tăi spunându-ți: „...Dumnezeul tău va fi și Dumnezeul nostru”.

Iar când vei trece la adevărata viață, la fața scaunului de Judecată dreaptă, în glorie și strălucire, vei auzi și tu o voce maiestooasă dar dulce și blândă: „Vino slugă bună”.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Pregătir :

Un mare necredincios, dorind să-și bată joc de un creștin, îl întrebă odată: „Spune-mi, nu-i așa că d-ta aștepti să mergi în ceruri? Dar, oare ce fel de loc e cerul acela?” „Pot să vă spun”, răspunse creștinul. „Cerul e un loc pregătit pentru oameni pregătiți și dacă d-ta nu te pregătești pentru el, nu poți să intri în înțântrul lui”.

Adevărat răspuns! Nici eu, nici tu, iubite cetitor, nu vom putea intra în ceruri, dacă nu vom fi pregătiți pentru el încă de aici de pe pământ. Deci grăbește-te, căci Domnul te așteaptă!

Sarea pământului

O persoană se apăra cu mult zel de dojana unui creștin, pentru că iubea societatea lumească. „Dar”, spunea el, „un creștin trebuie să fie sarea pământului și deci să iubească pe toți și să încerce să-i aducă pe toți păcătoșii la credință”. „Da”, fu răspunsul, „însă, dacă sarea e aruncată în mare, ea se topește și dispare, apoi se face la fel cu marea”.

Un om care se simte bine în societatea necredincioșilor și care simte plăcere la auzul și văzul faptelor păcătoase, nu poate fi pătruns de Duhul Domnului. Acela nu e creștin. Noi suntem în lume, dar nu mai facem parte din ea. Ținta noastră e alta. Dorințele noastre sunt altele. Gândurile noastre trebuie să fie altele.

Băgați de seamă, și veghiați, ca să nu cădeți în ispită.

Inmormântat

Un predicator creștin asemena lucrarea harului cu inmormântarea lui Moise. „La inmormântarea lui Moise n'a fost îngropat numai trupul lui, ci și groapa și cimitirul unde a fost inmormântat. Pentru că nu se știe locul unde a fost pus nici până azi. Tot așa e și cu spălarea păcatelor noastre, în marea grație a lui Dumnezeu. Dacă îl întrebăm: „Doamne, unde ai pus păcatele mele?”. El ne va răspunde: „Nu-Mi aduc aminte”. Au fost atât de adânc îngropate și atât de departe, încât au și fost uitate. Căci în-suși Domnul spune: „Nu-Mi voi aduce aminte de păcatele tale”.

Ce îmbelșugat e harul Domnului! Aici găsești și tu scăpare de prigoana păcatelor tale. Vino fără întârziere la Calvar și te vei curăți. Domnul va îngropa păcatele tale în marea uitării.

Nepăsare

S'a format o conspirație împotriva unui mare guvernator. Un prieten al său, auzind aceasta, i-a trimis un bilețel, pe care scria: „Citește-l imediat, căci e o afacere serioasă”. Guvernatorul era toc-

mai la o serbare și puse hârtia cu nepăsare în buzunar, zicând: Afacerile serioase pe mâine. Apoi își continuă serata lui de bucurie. Dar în acea noapte a fost ucis de oamenii conjurației.

Diavolul a format o conjurație ca să te piardă. Domnul a avut grija să te înștiințeze la vreme de pericolul care te așteaptă. Dar tu privești cu nepăsare și amâni clipa pocăinței tale pe mâine. Mereu pe mâine. Nu-ți aduci aminte că poți să mori tocmai la noapte? Unde se va duce sufletul tău nemântuit?

Nu se ține seamă

Când Russel fu aproape de execuție, luă ceasul său din buzunar și-l dete unui prieten, zicând: „La ceasornicul meu; acolo unde mă duc eu, nu e nevoie de el, pentru că acolo nu se ține seamă de timp. Veșnicia nu are ceas”.

Același

Un sculptor făcuse în marmură roză figura minunată a unui om. Dar ea a rămas marmură rece, fără viață. Un bijutier făcuse un ceas, dar nu peste mult i se rupse resortul care mișcă arătătoarele. Ceasul se opri. Atunci el îi auri cadranul, îi puse arătătoare de diamant, îl

curăți și-l puse într-o cutie scumpă. Dar ceasul rămase o unealtă moartă, căci îi era rupt resortul. Un pictor împodobise un spital de ciumați, pe dinafară, cu cele mai frumoase culori și tablouri, dar tot spital de ciumați a rămas, căci interiorul ei era lagăr de boală și amărăciune. Nu s'a făcut nicio schimbare în starea bolnavilor. Un cerșetor își împodobise haina sdrențuită, cu cele mai frumoase podoabe și diamante milionare, dar tot haină de cerșetor a rămas. El n'a devenit milionar. Lepra se poate acoperi cu orice haină scumpă, cu orice bijuterie luxoasă, tot lepră rămâne.

Răul trebuie tăiat dela rădăcină. Un păcătos, oricât se poate îmbrăca în haina milei și a dărniceii, nu va fi neprihănit, pentru că neprihănirea se capătă prin nașterea din nou, prin înnoirea inimii în sângele curs pe cruce. Sub influența Duhului sfânt, marmura nepăsătoare și rece, la vederea pierzării sufletelor va primi viață, boala se va vindeca, haina se va înnoi și lepra va dispărea. Razele dragostei divine vor străluci și vor pătrunde prin toate ușile încuiate, prin toate colturile întunecate și vor renaște orice ființă spre o viață nouă.

DELA UNIUNE

In ziua de 12 Iulie, 1939, Domnul Ministru al Cultelor și Artelor, dr. Nicolae Zigre, a semnat o nouă decizie privitoare la asociațiile religioase. Decizia poartă Nr. 31.999 și a fost publicată în Monitorul Oficial, Nr. 161, din 15 Iulie, 1939.

Această decizie anulează toate deciziunile anterioare, deci și decizia 26.208, din 14 Iunie 1939.

Conform dispozițiilor cuprinse în noua decizie, toate casele de rugăciune ale creștinilor bapțiști care au fost în ființă și au funcționat până la data de 14 Iunie, 1938, vor putea funcționa și pe viitor, fără să se țină seamă de numărul membrilor sau de distanța casei de rugăciune, de bisericile altor culte. Condiția numărului de membri și distanța de 200 m. a caselor de rugăciune, de bisericile altor culte se aplică numai caselor de rugăciune ce se vor înființa pe viitor.

La fel predicatorii care au funcționat până acum, vor putea funcționa și pe mai departe, chiar dacă n'au 4 clase secundare. Condiția de 4 clase secundare se pune numai predicatorilor ce vor fi angajați pe viitor.

Prin urmare, potrivit dispozițiilor noii decizii urmează ca toate casele de rugăciuni bapliste, care sunt încă închise, să fie deschise fără să se țină seamă de numărul de membri, de distanța

ce are de casele de rugăciune ale altor culte, sau dacă are predicator cu 4 clase secundare. Frații să ceară, pe baza noii decizii, autorităților locale, să le deschidă casele de rugăciune. Acolo unde autoritățile locale refuză să deschidă casele de rugăciune, frații să facă declarații în dublu exemplar și să le trimită Uniunii pentru a fi aduse cazurile la cunoștința Onor. Minister al Cultelor.

In noua decizie se interzice autorităților locale de a închide casele de rugăciune. Casele de rugăciune pe viitor nu vor mai putea fi închise decât în urma ordinului Onor. Minister al Cultelor.

* * *

Încă odată:

Intrucât fr. Ilie Craiovean din Moldova Nouă, a cerut să i se ia sarcina de a fi casierul Școalelor Duminecale, din prierina greutăților întâmpinate cu primirea banilor, frații au găsit cu cale să primească cererea fratelui și astfel, în locul fr. Ilie Craiovean, a fost ales casier al Școalelor Duminecale fr. Dumitru Baban, predicatorul bisericii creștine bapliste din Constanța.

Asfel, pe viitor, colectele pentru Școalele Duminecale din Dumineca 5-a și orice alte daruri pentru Școala Duminecală, vor fi trimise pe adresa: Dumitru Baban, Constanța, str. Mareșal Joffre, Nr. 6.